

Patina, krøllet og originalt

Af Udfordringen 7. okt. 2016/40

Engang krøllede jeg en 100 kr. seddel sammen og fortsatte samtalen med de tre omkringstående. Vi er alle originaler. Omstændigheder, os selv eller andre kan gøre, at livet krølles sammen, akkurat som en 100 kr. seddel kan krølles sammen.

Det store er imidlertid, at sedlen kan krølles op igen, den kan nænsomt rettes ud, den kan blive fin igen. Dens værdi er heldigvis og endda uafhængig af, om den er krøllet eller ej. Selvom vi skulle blive lidt krøllede, så er vi alle enestående originaler og har samme og uendelig værdi i Guds øjne. Dette må vi tilegne os, uanset hvor krøllede vi selv eller andre bedømmer os. Der findes kun een af dig, der findes kun een med dit kald. Alles liv har stor og ofte vidtrækkende betydning.

Jeg har lavet en bule i bagklappen på bilen. Mekanikeren siger, at det er patina. Normalt bruger man nu ordet patina om pletter på læderstole. Patina er smukt, så jeg har stadigvæk bulen. Bulen taler sit stille sprog, den minder mig dagligt om det ikke perfekte. Buler, patina eller krøller.

Når jeg til daglig som læge sidder i dybe samtaler og journalskrivninger med mennesker på psykiatrisk afdeling, rammes jeg af ærefrygt. Mangfoldigt og vidt forskelligt. Hvilke belastninger, hvilke opvækstvilkår og hvilke sygdomme. Jeg ydmyges og tænker: Jeg gad vide, hvordan jeg havde klaret de buler, patina, sygdomme og krøller, hvis det var mig.

En søndag skulle jeg prædike om barnekår. I mit barndomshjem sagde min far ofte, når jeg bad om noget: ”Du er barn af huset”. Underforstået var ”barn af huset” elsket uanset, og husets muligheder var også barnets muligheder. Hvilket hjem! Det er svimlende, når vi læser om den fortabte søn og den også fortabte misundelige storebror, der af faderen får at vide, at ”Alt mit er dit”.

Barnet er tillidsfuldt; min far kan alt, ved alt og har alt. Det er barnekår at leve i faderhuset og være forbundet med de himmelske ressourcer. Da ophører trællekår, urimelige krav, frygt, undertrykkelse, håbløshed og præstations-identitet. Vi tilgives, sættes fri og tildeles ufortjent et helt nyt liv, uendelige ressourcer og identitet – en Kristus-identitet.

Søren Kierkegaard siger, at i kærlighedens miljø omkommer det onde. I kærlighedens miljø folder det krøllede sig ud, livet blomstrer på ny, livsappetitten og livsmodet tager til.

Det tabte genvindes. Det prøvede, krøllede kan blive en styrke. De smukkeste roser vokser i dale. Bulen kan opfattes som patina – livserfaring. Livet er uretfærdigt, men Gud er god. Hurra for livet, originalerne og kærlighedens miljø.:-))